

— Personaldomstolen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att betrakta misskännandet av artikel 8.3 i genomförandebestämmelserna som ett åsidosättande av en väsentlig formföreskrift och/eller en väsentlig oegentlighet, som innebär att den ifrågasatta karriärutvecklingsrapporten ska ogiltigförklaras inför personaldomstolen.

Talan väckt den 5 maj 2009 — Z mot kommissionen

(Mål T-173/09)

(2009/C 167/30)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Z (Tyskland) (ombud: C. Grau och N. Jäger, Rechtsanwältin)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ålägga svaranden att informera sökanden, genom att ge denne tillgång till akten i ärende COMP/39406 — "Marina slangar", särskilt genom att tillhandahålla denne en kopia av kommissionens beslut av den 28 januari 2009 genom vilket Dunlop Oil & Marin/ContiTech AG/Continental AG åläggs böter för att ha deltagit i kartellen avseende marina slangar mellan åren 1986 och 2007, om denne namnges i beslutet och, om så är fallet, ange i vilket sammanhang sökandens namn nämns och särskilt i vilken mån kommissionens beslut innehåller relevanta uppgifter, med hänsyn till konkurrensrätten och straffrätten, som har samband med sökandens person,
- avlägsna omnämningarna av sökandens namn, på ett sätt som ska preciseras efter det att tillgång getts till akten i ärendet, i synnerhet de relevanta uppgifter, med hänsyn till konkurrensrätten och straffrätten, som har samband med sökandens person och som förekommer i kommissionens beslut av den 28 januari 2009 genom vilket Dunlop Oil & Marin/ContiTech AG/Continental AG åläggs böter för att ha deltagit i kartellen avseende marina slangar mellan åren 1986 och 2007,
- underlåta att namnge sökanden och inte göra någon hänvisning till sökanden i den icke konfidentiella versionen av beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden vänder sig mot kommissionens vägran av den 5 mars 2009 att ge sökanden tillgång till handlingarna i ärende COMP/39406 — Marina slangar. Sökanden begär dessutom att förekommande uppgifter om dennes person i kommissionens beslut av den 28 januari 2009 i detta ärende ska avlägsnas

och att det inte ska göras någon hänvisning till sökandens person i den icke konfidentiella versionen av beslutet.

I motiveringen till sin talan gör sökanden gällande att rätten att få tillgång till akten i ärendet och avlägsnandet av samtliga uppgifter om sökandens person följer av att grundläggande rättigheter som sökanden har i förfarandet har åsidosatts. Det rör sig om rätten att yttra sig, rätten att få tillgång till akten i ärendet och principen om oskuldspresumtion. Rätten att få tillgång till akten i ärendet följer dessutom av rätten för allmänheten att få tillgång till kommissionens handlingar enligt förordning (EG) nr 1049/2001. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43)

Överklagande ingett den 27 april 2009 av Europeiska unionens råd av den dom som personaldomstolen meddelade den 17 februari 2009 i mål F-51/08, Stols mot rådet

(Mål T-175/09 P)

(2009/C 167/31)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer och G. Kimberley)

Övrig part i målet: Willem Stols

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- upphäva den dom som personaldomstolen meddelade den 17 februari 2009 i mål F-51/08 (Willem Stols mot rådet),
- avvisa talan den 21 maj 2008 genom vilken Willem Stols yrkade ogiltigförklaring av rådets beslut av den 16 juli 2007 att inte föra upp sökandena på förteckningen över tjänstemän som befordrats till grad AST 11 med avseende på befordringsförfarandet 2007, och av det beslut av den 5 februari 2008 genom vilket rådets generalsekretariat i egenkap av tillsättningsmyndighet avsåg det klagomål som sökanden framställt på grundval av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna,
- förplikta svarande att ersätta samtliga rättegångskostnader i första instans och för överklagandet.

Grunder och huvudargument

Europeiska unionens råd yrkar genom förevarande talan att den dom som personaldomstolen meddelade den 17 februari 2009 i mål F-51/08 (Willem Stols mot rådet), genom vilken personaldomstolen ogiltigförklarade rådets beslut att inte befordra Willem Stols till grad AST 11 inom ramen för befordringsförfarandet 2007, ska upphävas.

Rådet har till stöd för sin talan åberopat följande två grunder:

Enligt den första grunden har personaldomstolen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att överskrida de gränser som uppställts i rättspraxis för domstolskontroll av det stora utrymme för skönmässig bedömning som tillsättningsmyndigheten förfogar över vid den jämförande bedömningen av de meriter som tjänstemän som har ansökt om befördran besitter.

Enligt den andra grunden har personaldomstolen åsidosatt motiveringsskyldigheten. Den överklagande domen innehåller nämligen flera luckor och ottydligheter som medför att den grund på vilken personaldomstolen fann att rådet gjort ett uppenbart bedömningsfel är oförståelig.

Talan väckt den 28 april 2009 — Dunamenti Erőmű mot kommissionen

(Mål T-179/09)

(2009/C 167/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Dunamenti Erőmű Zrt. (Százhalombatta, Ungern) (ombud: J. Lever, QC, A. Nourry och R. Griffith, Solicitors)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara beslutet och var och en av de operativa bestämmelserna i domslutet såvitt de avser sökanden,
- alternativt, ogiltigförklara artiklarna 2 och 5 i beslutet såvitt sökanden därigenom åläggs att återbetala stöd utöver sådant stöd som kommissionen borde ha funnit vara oförenligt med den gemensamma marknaden,
- vidta en åtgärd för bevisupptagning med stöd av artikel 65 i rättegångsreglerna varigenom kommissionen åläggs att till förstainstansrätten inge kopior av samtliga skrivna meddelanden mellan kommissionen och de ungerska myndigheterna och samtliga protokoll från möten och diskussioner dem emellan, som avses i punkt 466 i det angripna beslutet,
- om förstainstansrätten godtar assistans av en sakkunnig eller sakkunniga, vidta en åtgärd för bevisupptagning varigenom förstainstansrätten begär en rapport eller rapporter från sakkunniga och andra åtgärder för bevisupptagning som förstainstansrätten anser vara lämpliga,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska ogiltigförklara kommissionens beslut K (2008)2223 slutlig av den 4 juni 2008

varigenom det stöd som ungerska myndigheter beviljat vissa elenergiproducenter i form av långsiktiga energiköpsavtal avseende elektricitet ingångna mellan elöverföringsföretaget Magyar Villamos Művek Rt. ("MVM"), ägt av den ungerska staten, och dessa producenter före Republiken Ungerns anslutning till Europeiska unionen (Statligt stöd C 41/2005 (ex NN 49/2005) — Icke-återvinningsbara kostnader i Ungern) har förklarats som oförenligt med den gemensamma marknaden. Sökanden utpekade i det omtvistade beslutet som mottagare av det påstådda statliga stödet och i beslutet förpliktades Ungern att återkräva stödet, inklusive ränta, från sökanden.

Till stöd för sina yrkanden åberopade sökanden fyra grunder.

För det första anförde sökanden att kommissionen har åsidosatt artikel 87.1 EG genom att kvalificera sökandens energiköpsavtal som en stödåtgärd trots att kommissionen medgav att det utgjorde ett "nödvändigt" förberedelseavtal inför privatiseringen. Enligt sökanden ågerade således de ungerska myndigheterna i enlighet med principen om en privat investerare i en marknads ekonomi. Sökanden anser att kommissionen gjorde en felaktig tillämpning av Ungerns anslutningsakt och artikel 1b v i rådets förordning nr 659/1999 ⁽¹⁾.

För det andra anförde sökanden att även om sökanden hade beviljats statligt stöd genom energiköpsavtalet år 1995, vilket inte är fallet, skulle sökanden kunna åberopa en berättigad förväntning enligt gemenskapsrätten på att ett sådant stöd skulle behandlas som befintligt stöd.

För det tredje hävdade sökanden att det faktum att sökandens energiköpsavtal i beslutet kvalificeras som statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden innebär att beslutet strider mot proportionalitetsprincipen. Det var nämligen fel att kvalificera stödet som ett driftsstöd och det borde inte ha ansetts vara oförenligt med den gemensamma marknaden ens i den mån det ersatte sökanden för sökandens icke-återvinningsbara kostnader. Vidare påstår sökanden att denna slutsats är felaktig på grund av otillfredsställande och/eller bristfälliga resonemang och strider mot artikel 87.3 a EG eftersom den inte tillerkänner sökandens energiköpsavtal någon betydelse för främjandet av den ekonomiska utvecklingen.

För det fjärde hävdade sökanden att återbetalningsförläggandet strider mot artikel 14.1 i rådets förordning nr 659/1999 och allmänna principer i gemenskapsrätten såsom principen om skydd för legitima intressen och berättigade förväntningar. Vidare anförde sökanden att kommissionen har åsidosatt grundläggande formkrav såsom sökandens processrättsliga rätt till förvar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).